

הלכות שבת סימן שיט

קמב באר הגולה

ס' סו' ודגרי
הרכ"ס שבתו
החוס' שבת ק"ב
ס' סו' בש
הרכ"ס ס' פ"ח ע"ס
אוקימתא דשירי
לברייתא דרשב"ג
פ' רמב"ס ע"ס וכתב
כשנה

ס' סו' ודגרי
הרכ"ס שבתו
החוס' שבת ק"ב
ס' סו' בש
הרכ"ס ס' פ"ח ע"ס
אוקימתא דשירי
לברייתא דרשב"ג
פ' רמב"ס ע"ס וכתב
כשנה

ס' סו' ודגרי
הרכ"ס שבתו
החוס' שבת ק"ב
ס' סו' בש
הרכ"ס ס' פ"ח ע"ס
אוקימתא דשירי
לברייתא דרשב"ג
פ' רמב"ס ע"ס וכתב
כשנה

באר היטב

משתתף מותר הל"ס ח"כ סי' רנ"ד: (יה) ליבון. אבל משמרת
עשויה לתקן וזאת חזקה לליבון סוד ומ"ל ובהשגחה דרכי נועם ח"א
סי' ד' ובשנתו: (יב) סכורים. דלא אפשר למשתי הכי כלל כ"י:
(יג) לא בעבורים. וז"ע דבעבורים אף לסקר הרשאוה אסור
וג"ל לדעת הרשאוה עכורין קת מותר בסודר כיון דאפשר
לשוחחו בלילה אעפ"י שרוב בני אדם אין שוחין אותו וכמ"ס הב"י
כיון שכולן לשוחחו בלא סינו הגהות סמ"ק מ"א: (יד) מנחו.
לאסור בסודר ח"א"כ הוא עכ הרבה שאין ראוי כלל להשתמש בלא סינו כ"י

שערי תשובה

[א] שמי. פ"ן כה"ס ופ"ן ע"ס ע"ס ע"ס ע"ס ע"ס ע"ס ע"ס ע"ס
וחזק שיש בו חולט"ס פ"י שמי וכתב דמנהג דעלמא שמתוך סודר
פ"י הכד לא הכינת ופסוקין לתוך סכום או סקטרה דפ"י שמי גדול
ואילו סופרים לכן יין עבור י"ל דמודו כיום לכן אין למחות בני שטס
סיתר כוס פ"א:

אבל להרמב"ס אסור. משקה שקדים כתובים מע"ס מותר לסגן
כ"ל דבחוץ דנ"כ דרכו להשתמש ממנו אפילו אם הוא עב אין
לאסור בסודר ח"א"כ הוא עכ הרבה שאין ראוי כלל להשתמש בלא סינו כ"י

באר הלכה

ולא כמשמרת ולפי דברי המ"א מוקף מאל דמחמת מיה דמותר אפילו
במשמרת ומטי וס' התי"ס והגאון רע"א ועוד אחרונים כתבו שס"ס סוף
במ"א וז"ל ג"מ לקמן על סא דמותר בסודרים (ויש כסא אחרונים שפסקו
דברי המ"א כאשר כתוב לפ"ה) אבל באמת דבר זה מוקף מאל סכר
מ"ל גריעת קמחין מקמחין דקין וכו' וי"ל דקמחין דקין ש"י כמשמרת ס"י
ל"ך להיות כקמחין ועיניתו גמתי וזכתב דברי המ"א סכוכר דין ש"ס בו
קמחין מותר אף כמשמרת וכן מלתי בכלנו ומה שכתב המ"א וכו"כ רש"י
היינו דסוף מפרש דלכרי רש"י ק"ל כהכנס בגלוין וסא דקמ' כהכנס
סודרין לגמולא דאף כסודרין אין בו משום פחיתס ואח"כ מלתי כחידוש
ס"ן כדעם מחדש שפסקו ק כהדיח את דברי רש"י. ואפשר דלפי מה
שפסקתהו כמ"כ קת קמחין כ"י מודים בוס דלא גריעת מקמחין דקין וא"ך
שהוא טבל למחוך של דעת סא תלחא כדוחא כ"ל גריעת מקמחין אף כקמחין:
* האיל ודאין וכו'. ומי שאח' איסטים וז"ל למישיא הכי כיכא ש"ס בו
קמחין ודומה אפסר אף דרובא דמישיא לא קפדי כלל לא אמריק בטלס
דעתו ולד"ה אסור דכוס כורכ [פ"ג]: * ששום ליבון. אבל כמשמרת
שמתעורר ש"ך כן ליבון כמ"א וביאור סכר"א שחלביט כמ"ס כ"כ
ופ"ן כמ"כ שמתעורר להקל כדעת סכר"ע ואף דמתי"ל משמש דלעת סוכוכין
דאף כה"ן כן כולך אמריק שרייתו וכו' כיכוס יסי' אסור לכן מי' אף כמשמרת
וככר כתבו למ"ל כסימן ש"כ פ"ס ככה"ל ד"ש לחוס דלעת זו מ"ת בוס
סקלט משום מירסא דזמירא דמיקל כהדיח בתים גלולין לפנסס וכל
הסוכקים שתיקומו וע"כ ל"ל כמו שפסקי התי"ס דאף דלעת זו מותר לכן
מי' ללוליס כמשמרת כיון שהוא פשו' לכן פ"י' כהכנס ולהתי"א פ"כ מירסא
דזמירא פ"ג על מ"ל דקיי"ל שרייתו וכו' כיכוס פ"ן כחידוש רע"א ס"ס וסוף
דוחק גדול: * ואפילו כסודרין כ"י בגלולין. משמע דסוכר דגלולין אפילו
מי' מותר כסודרין ועמנו כתב סכר"א דס"ל דלא אמריק שרייתו וכו' כיכוס
כיכא דא"ס מתכוין לכיכוס והא דלא מיישיק שחא יפותס דמירי כסודרין
המתוהין לכן [ק כתב כסוף כיכוס ש"כ פ"ג]: * וכו' התי"ס על הכנסס
דמסנין את כ"י כסודרין דמירי כסודרין כמיוודין לכן ומשמע דאם א"י
מיוחדת א"ף א"י אסורין א"ך לדיעת משמע דעת סכר"ע פוסקים וכמסע טולס
דכ"י אפילו כסודרין שא"ן מיוחדין לא מיישיק שחא יפותס וע"כ לא חש
סכר"ע לשיטתו ופסק סתמא דכסודרין מותר והייט. אפילו כקמ' מיוחדת
וכדומות ככ"י: * ויין מנחו כל וכן שהוא תוסס. פ"ן כמ"כ והוא
מיישי"א והרמב"ס מפרש קמס דנית הגתות הוא מפי' שחא עדין לא נפשו
כמשמרת

משנה ברורה

קת קמחין שרשוין לשחות כך לרוב בני אדם ג"כ שרי לכן אפילו
במשמרת: (ה) אסור: לכן אפ"י מי' ללולין גמרי (כה) ומיירי
בשאינו עומד מוכן לכן דאל"ה דיוה כמשמרת: (ז) משום ליבון.
דשרייתו וכו' כיכוס כ"י הב"י בביאור דברי הטור והמ"א והג"א
מסקי דלא אמריק בזה שרייתו וכו' כיכוסו כיון שאין עליו כלל
וכדלעיל בסיון ש"כ פ"ס ועיקר טעם האיסור הוא משום דליכול
לכוח לירי ליבון דהיינו פ"י סמיסה מהש"כ כמשמרת שעשויה לכן
לא יבוא לסחוט וה"ה בסודר ח"א היה עומד מוכן לכן וכנ"ל:
(ח) ויין. מדעת התי"ס לקמן בסוף סימן ש"כ משמע דסוכר
דדוקא כיון דאדם אבל כיון לכן. אסור לכן כמו מי' (כט) אבל
הא"ר הולק עליו פ"א: (ל) מותר. דלא שייך בזה שחא יפותס
(ל) שאין הכד מתכנס ומתלכך על ידס (לא) ואפילו את"ל דגס
על ידס מתלכך קת מ"מ לא מיישיק למיטה דליתו חושש לסחוט
דליתו יכול לנקותו מריחו וחזותו ולנורך משקה הבלוע בו ג"כ
אין דרך לסתם: (מ) אסור לפנסס. משום כורר כן כמשמרת
וכן בסודרים (נ) ומיירי בעבורים לגמרי דלא משתתי הכי כלל
(נ) דלא בעבור קת דאפשר דמשתתי הכי א"ך רובא דמישיא
קפדי שאל לשוחחו כ"י סינון אין איסור רק כמשמרת אבל כסודרין
דאין דרך לכן בו מותר לכן יין ושאר משקים: (מא) ולהרמב"ס
כמשמרת וכו'. ועמנו נראה משום שאל יעשה כדרך שהוא עושה
בחול ולדיעת הלכה כדעה א' [א"י]: * לא בעבורים. היינו
אף בעבורים קת דאלו בעבורים לגמרי דלא אף לדעת הרשאוה
אסור וכנ"ל (לד) וזכר טוב לחוס לדברי הרמב"ס: (מג) ויין
מנחו וכו'. פ"י שא"ן (לה) כל היינוט עכורין ושוחין אותן כשמריהן
ואין כחן ויקון דכלא"ה משתתי וע"כ אפילו כשהוא עורסה ועשה
עבור כלול דמי: (מד) לתוך הסודר. וזה לדעת הרמב"ס ולדעת
הרשאוה אפ"י כמשמרת שרי: (מה) כסודר. ר"ל משקה עבור
קת (לו) אבל כמשמרתו כן יין ללול דמותר לכן כמשמרת אף
כסודר אין לריך שום שינוי: (מו) משום שינוי. שאל (לז) יעשה
בעובדין דחול: (מז) כל מקום וכו'. כל לרבות לדעת הרשאוה

שער הציון

(סח) ק מוכת מאור [נ"ב] לפי מ"ל דמסיק המ"א לכתוב] ופ"ן כתי"ס שייכב היט דברי הטור אף לפי פירוש הב"י ומ"מ גם לדורים אם כסודר סיה
עומד מוק לך שרי וכמו שכתב: (כט) ומלתי כפסג ירתיס להר"ח דסוכר ג"כ דכפחיתת יין שייך ליבון ואפ"כ כתב כהדיח דלן כשרייתו משום כיכוס:
(ל) שיח ר"ח ושיעתי: (לא) חוספת בשם סכ"י ככתובת ו' ד"ס ה"י מסוכרייתא וכשנת ק"ח ד"ס ה"י פ"א: (לב) אחרונים: (לג) ר"ן ורשב"א ומי'ס
מהרש"א מוכת דדוקא כה"ן בו שמיטרו כל שמיטרו אי' מתחת הכמרים פ"א כמי'ס: (לד) כ"י ש"י עוד פוסקים סוכוכין כהרמב"ס כוס דכמשה דמפני
י"ן כסודרין מיידי בגלולין פ"ן כחידוש כ"ן הדעם מחדש ובמאירי: (לס) רש"י: (לו) קסוף: (לז) כ"י: (לח) וכו':